

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

UW HANDSCHOENEN, MEVROUW

toneelspel in vijf bedrijven

door

1880

Leon Pensaert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2011

Nr.3068

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *UW HANDSCHOENEN, MEVROUW* op te voeren moet de naam van auteur *LEON PENSAERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/010
ISBN 978-90-385-11375

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Leon Pensaert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 à 9 spelers)

BLANCHE, Caroline Delacroix, barones de Vaughan, maîtresse, echtgenote van Leopold II

LEOpold II, koning der Belgen

Antoine DURRIEUXurrieux, luitenant, amant van Caroline

Kardinaal MERCIER, aartsbisschop

GOFFINET, baron, vertrouweling van Leopold II

BEYENS, bankdirecteur, gunsteling van Leopold II

JOURNALIST

JEANNE, een vrouw uit het beluik

DOUANIER

Deze negen personages kunnen door vijf acteurs gespeeld worden.

En verder...

stem Angèle, oudste zus van Caroline

stem priester

stem chauffeur

stem straatventer

stem croupier

stemmen die schelden

stem La belle Otéro

stem Maude d'Estève

stem Emilienne d'Alençon

KOSTUMERING

periode la Belle Epoque

Jugendstil

Elseviers kostuumgids, Amsterdam-Brussel, 1981.

JOHN PEACOCK, *Kleding door de eeuwen heen. Een visuele geschiedenis*, Haarlem-Kapellen, 1991.

ANNEMARIE DEN DEKKER, *Rijk gekleed. Van doopjurk tot baljapon 1751-1914*, Bussum, 2005.

LEONTIEN VAN BEURDEN, *Over mode en mensen. Tien eeuwen kostuumgeschiedenis*, Amsterdam, 2004.

INDELING

INTRO

1ste BEDRIJF : expositie

- *aankomst Blanche in Buenos Aires
- *Blanche: opvoeding door Angèle
- *foto's Blanche in Zuid-Amerikaanse kranten
- *jaloersheid van en angst voor Angèle
- *Blanche: vlucht naar Europa
- *contact met lt. Durrieux
- *verblijf in Bordeaux, Parijs
- *ontgoocheling over Durrieux
- *toevallige (?) ontmoeting met Leopold
- *Blanche: uitnodiging voor contact
- *eerste kennismaking met Leopold
- *Blanche: laatste ontmoeting met Durrieux
- *hotelkamer in Bad Gastein
- *Blanche: Leopold II

2de BEDRIJF: intrige

- *Blanche en Leopold in Brussel
- *Blanche: overlijden Marie-Henriette
- *tussenkomst journalist
- *Blanche met Leopold over begrafenis en haar eigen residentie
- *Blanche: de 'talenten' van Leopold
- *aanslag
- *contact met Durrieux in Parijs
- *confrontatie Blanche-Durrieux-Leopold
- *Blanche: spijt over het gebeurde
- *de dochters van Leopold
- *Blanche naar theater in opdracht Leopold
- *Blanche: confrontatie met dochter Clémentine
- *verklaring theatersituatie door Leopold - Blanche roddelproblemen

3de BEDRIJF: climax

- *Blanche en Leopold op reis ter vermijding roddels
- *Blanche in verwachting, naar Cap Ferrat in voorbereiding op moederschap
- *Blanche: haar leven en bevalling 1ste kind in Cap Ferrat
- *Leopolds cadeau: 'barones de Vaughan'
- *Blanche krijgt in België verwijten naar hoofd geslingerd
- *reactie Leopold op verwijten en diens ontgoochelingen
- *tussenkomst journalist
- *Blanche: confrontatie met graaf Fonade
- *Leopolds beschuldiging Blanches ontrouw en verantwoording diens gedrag

- *reactie van Blanche en Leopolds tegemoetkoming
- *aankondiging 2de zwangerschap
- *lectuur brieven n.a.v. zwangerschap
- *Leopolds achterdocht vaderschap
- *Blanche: 2de zoon geboren
- *spijt over twijfel vaderschap
- *Blanche: stigma van de Coburgs,
- *persaanvallen op Leopold
- *geldcadeau Leopold en aankoop kasteel in Parijs
- *tussenkomsten Jeanne
- *vermaning priester Leopolds gedrag

4de BEDRIJF: catastrofe

- *Blanche: ruzie in Noorwegen
- *alleen terug naar Oostende
- *bijleggen ruzie
- *Leopolds zonen en kuiperijen van diens dochters
- *gesprek met Mercier: huwen of verstoten
- *Blanche: tutoyeren en kuiperijen
- *uitstel huwelijk, erkenning zonen, Blanche naar Parijs
- *Leopold met Blanche over verblijf in Parijs, melding ziekte
- *kerkelijk huwelijk; burgerlijk huwelijk na genezing
- *opdracht Goffinet na Leopolds overlijden
- *Blanches wil tot verzoening tussen Leopold en diens dochter Clémentine
- *gesprek over fortuin
- *Leopolds dood in bijzijn Blanche

5de BEDRIJF: peripetie

- *Blanche in gesprek met chauffeur over begrafenisstoet
- *contact met bankdirecteur en ontvangst fortuin
- *Blanche aan de grens in gesprek met douanier

EPILOOG

DECOR

Er wordt gespeeld met open doek
 vooraan jardin: verhoogje met leuning voor kostuums, stoel en tafeltje; vooraan
 cour: verhoogje met leuning voor kostuums, kleine wastafel met taboeret; naar
 achteren, midden van podium over de breedte: links: verticaal zijdoek, midden:
 gaasdoek, rechts: verticaal zijdoek; gaasdoek moet kunnen worden
 opengeschoven, achter het gaasdoek: chaise longue, stoel Leopold, tafel, bed
 dat naar boven kan worden gehesen en waaronder dan een boekenkast
 verschijnt.

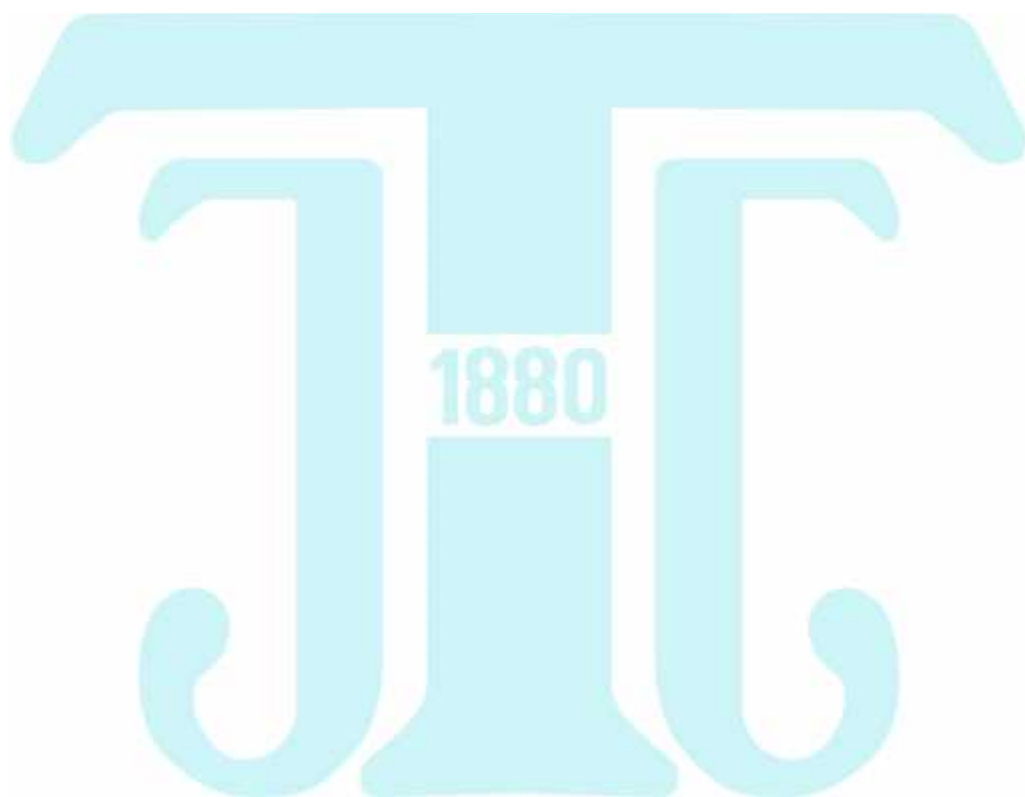
INSPIRATIEBRONNEN

K. WAGNER, *De schone en de koning. Barones de Vaughan en Leopold II*, Leuven, 2000.

J. VAN DEN BERGHE, *De naakte kroon*,

J. VAN DEN BERGHE, *De schaduw van de kroon*, Antwerpen, 2005.

A. HOCHSCHILD, *De geest van koning Leopold II*,

(Voor het stuk begint, hangen boven de scène foto's van Exposition Universelle 1900, Eiffeltoren, Champs Elysées, Seine, station Musée d'Orsay...; en affiches Moulin Rouge, nachtclubdanseressen, kroegen... van Henri de Toulouse Lautrec. Ondertussen Franse muziek begin 20ste eeuw, eerst wat luid, daarna zachtjes. Dan vrouwenstemmen – het gaat om vrouwen bij wie Leopold II vertroosting zocht]

PROLOOG

LA BELLE OTÉRO : Bon soir, messieurs, dames, je m'appelle La Belle Otéro. Je suis une grande courtisane. Leopold deux was een minnaar zonder verbeelding. Ik heb van hem een prachtig seksbeest gemaakt.

MAUDE d'ESTÈVE : Moi, je suis Maude d'Estève. Ik ben een gewoon meisje, maar ik heb me opgewerkt.

EMILIENNE d'ALENÇON : Mon nom est Emilienne d'Alençon. Op Leopolds reizen was ik gravin. Hij stelde me voor als zijn professeur de français. Een leerling met zijn lerares. Certainement, c'est piquant!

ALLE DRIE SAMEN : Alle drie sliepen we met le roi des Belles et des Belges. Wij waren zijn favorieten. Met een gewone man gingen we niet naar bed. Wij zijn gedistingeerd.

(foto's en affiches boven de scène verdwijnen)

EERSTE BEDRIJF

1ste scène

(Zuid-Amerikaanse muziek weerklinkt - vanuit de coulissen links midden een loopbrug naar podium=aanlegsteiger, daarlangs flitslampen die aan- en uitgaan als Blanche , poses aannemend, naar beneden komt -blijft even staangeel licht op loopbrug dat sterker wordt)

BLANCHE : *(mantelpak-platte hoed met kunstbloemen (viooltjes, rozen), parasol, elegante schoenen met hakjes, leren handschoenen, tasje met metalen ketting)*
 Bonjour, messieurs. Comme ça? C'est bien? Oui. Allez-y. Merveilleux. La chaleur. Agréable. Ici Paris. Paris.

(Applaus)

(Blanche vertelt naar publiek toe – loopt in lichtcirkel naar verhoogje links – zet hoed af)

Nog nooit zoveel aandacht gekregen. Al die fotografen voor mij, niet voor mijn oudere zus . Incroyable! Angèle heeft me opgevoed na mama's dood. Tien jaar geleden. Ik ben nu 15, en ik mag van mezelf zeggen: ik ben mooi. Ik, Blanche Delacroix. Officieel, maar de meesten noemen me Caroline. Waarom ik in Rio met mijn zus aan wal ben gegaan? Een heel lang verhaal. Ons Angèle, 31 jaar, is niet mooi, ze is sprankelend knap. De hogere kringen, de mannen, liggen aan haar voeten. Ze legt het graag aan met knarren. Voldoen ze niet meer... dumpen. Eerst zoveel mogelijk profiteren... uitzuigen. Zo is het ook de oude graaf van Péage vergaan. De jonge, levenslustige Emile Vitta-Rothschild kon zich daarna verzwelgen in haar liederlijkheid. Daarvoor is mijn zus in heel Parijs bekend: zedeloosheid, schunnigheid en ja, haar schoonheid. Toute la population est amoureuse d'elle. De baron uit Lyon was

gokker. En Angèle had geld nodig, veel geld. Voor juwelen, voor jurken. Maar gokken is riskie business. Opeens zat hij tot over zijn oren in de schuld. De enige oplossing: verdwijnen, en liefst zo ver mogelijk. Naar Argentinië. En ik mocht mee, met Emile en met Angèle. Als men in Argentinië het woord Paris hoorde, dan was niets meer onmogelijk. Paris was een vrijgeleide. Paris had prestige. Paris was magie. Angèle en ik: twee parisiennes. En wij hebben het... flair. Maar ik toch iets meer dan zij. Blijkbaar. Ik ben mijn zus erg dankbaar. Niet voor de bootreis, maar voor mijn opvoeding. Echt. Ik moest naar een kostschool. Ik kreeg zelfs een gouvernante. Angèle had andere besognes. Hoe vrijer Angèles gedachten werden – en dan heb ik het over de liefde, over de mannen-, hoe strenger ze voor me werd. Mijn ouders hadden het niet breed. Zij heeft me uit de armoede gered. Waarvoor dank. Angèle heeft voor mij meer gedaan dan ze vermoedt. Zonder het goed te beseffen is ze voor mij een uitstekende lerares geweest. Haar erotische escapades hebben me de wereld van de verleiding, van de seks geopenbaard. Telkens als ik in haar kamer licht gekreun hoorde -en dat gebeurde vaak- sloop ik meteen naar de overloop. Lang stond ik door het sleutelgat van haar slaapkamer te loeren. Ik was een voyeuse. Ik genoot, ik genoot, en in mijn nachtgewaad beleefde ik heerlijke momenten. Dank je wel, Angèle. Jij bent niet alleen mijn oudste zus, maar mijn leerschool. Jammer: haar vreemde, paranoïde gedrag.

2de scène

(Kranten worden op het podium gegooid - Blanche schrikt, verlaat verhoogje naar midden podium, (lichtcirkel verdwijnt) neemt ze vast en is meer dan verbaasd)

BLANCHE : Dat kan niet. Nee, ik droom. Kijk, ik sta in de kranten, en nog wel op de voorpagina. *(doorbladert kranten)* Angèle, waar ben jij? Jij bent wijd en zijd gekend. Je opzichtige levensstijl heeft je beroemd gemaakt. Jij brengt menig hoofd op hol. De paparazzi zijn er in de eerste plaats voor jou, tenminste, dat dacht ik. Wat hebben die in mij gezien? Niet één foto van mij, maar tientallen.

Zwart-wit... dommage. Angèle, voor velen ben jij een schoonheidskoningin, al ben je wel zestien jaar ouder dan ik... Ik vind het jammer dat ik alle aandacht krijg... nee, ik lieg. Er is iets. Al meer dan een dag heb ik je niet meer gezien. Angèle.

3de scène

(Blanche richting gaasdoek dat opengaat, gaat op een chaise longue l liggen en geniet zichtbaar van water in de kranten staat]

BLANCHE : Mon visage en... mijn blonde lokken. Superbe!

STEM ANGELE : Ik ben boos, Caroline, razend. Ik had je moeten achterlaten in Parijs. Maar ik wil mijn verantwoordelijkheid niet ontlopen. Ik heb papa beloofd voor je te zorgen toen hij weduwnaar werd.

(van boven komt een schaar naar beneden bungelen – die gaat op en neer – schaar wordt door spot gevolgd en schittert hevig)

BLANCHE : Wat moet je, Angèle? Wil je van me af?

STEM ANGELE : Alleen van je haar. Van je lokken. Kom hier, dat ik ze afknip.

BLANCHE : *(heftige bewegingen op chaise longue)* Mijn haren zijn mijn trots, mijn glorie.

STEM ANGELE : Kort haar is mode. Ik zal ze knippen.

BLANCHE : Nee, zeg ik je.

STEM ANGELE : En toch doe ik het.

BLANCHE : Die kans krijg je niet.

STEM ANGELE : Ik , Angèle Delacroix, je suis la préférée.

BLANCHE : Angèle, jij bent zeer mooi. Maar je blijft van mijn haar.

STEM ANGELE : Ik knip!

(Blanche slaat tegen schaar)

Daar ga je nog spijt van krijgen, Caroline, ma petite soeur.

BLANCHE : *(springt op)* Hier blijven... nee! Wat doet een kat in het nauw? Aanvallen. Moi... je m'enfuis. Ik vlucht.

(Blanche verlaat chaise longue – gaasdoek dicht – naar wastafel rechts vooraan – verzorgt uiterlijk)

4de scène

(vertelt – in deze scène verandert Blanche van outfit: ze trekt een wandelkostuum aan)

BLANCHE : Het lukte me. Het was niet makkelijk om Argentinië te verlaten. Ik heb gefantaseerd en ... gelogen. En mijn verleidelijke blik, die deed het. Ik kon het! Naar Europa. Ik mocht niet de indruk wekken alleen te zijn, en zeker niet bij het aan wal gaan. De boordcommissaris kon gerust zijn. Ik wind iedereen om mijn vinger. Wandelend op het dek, kruiste ik hem. En op hetzelfde moment botste een meeuw tegen ons aan. Ze bracht ons samen: mij en Antoine Durrieux, luitenant bij de Franse koloniale infanterie. Hij was zo lief, zo teder voor die ongelukkige afgedwaalde vogel. Ik voelde me ineens veilig, zo geborgen bij Antoine. Hij luisterde naar mijn verhaal. Mijn zus had geld in mijn hotelkamer gelegd. Ik kon vertrekken. Haar concurrente was weg, en hij hoorde het woord... 'argent'. Officier Antoine Durrieux. Hij nam me in zijn armen, overlaadde me met kussen. Hij leidde me binnen in een hemel van genot. Dat dacht hij. Hij deed het zo onschuldig. Ik heb een trukendoos. Hij mocht geloven in zichzelf. Ik heb macht. In de kajuit heb ik vaak gekreund, gekird. In Bordeaux zijn we aan wal gegaan. In het Hôtel de Bayonne, in dezelfde stad, heeft Antoine me ten huwelijk gevraagd. Ik betoverde hem. We bezochten samen, zo vaak we konden... het rijk der zinnen. Waar we ook waren, één doel hadden we voor ogen: leven, leven, met volle teugen. Een roes, een liefdesroes. Ik wist nauwelijks dat we op weg waren naar Parijs. Hij beloofde me alles. In het Palace Hôtel aan de Champs Elysées bleek alles bluf.

Hij bezat geen persoonlijk fortuin. Vaak aten we in onze hotelkamer een broodje. We hadden geen geld meer om chic te dineren. Gokken is riskie business. Trekken mijn zus en ik eenzelfde soort mannen aan? Ik zette die gedachte uit mijn hoofd. We leefden van de liefde, hoewel mijn passie enigszins verminderde. Als Antoine naar de paardenrennen was, ging ik naar de salon van het hotel. Paraderen. De blikken. *(lacht – Blanche staat op en paradeert van rechts naar links)*

5de scène

(Leopold met tweed pet verschijnt en volgt Blanche die haar handschoenen laat vallen)

LEO : Uw handschoenen, madame.

BLANCHE : *(draait zich om)* Ah, mes gants!

LEO : Oui, vos gants, madame.

BLANCHE : Merci, monsieur.

LEO : A votre service. *(verdwijnt links)*

6de scène

(Blanche gaat naar verhoogje links – vertelt)

BLANCHE : Op mijn kamer sloeg het klokje van het schouwmeubel niet twaalf, maar dertien keer. Het frappeerde me. Dertien. Je suis née op 13 mei 1883. Ik ben het dertiende kind van Jules en Cathérine Sibille. Dertien slagen. Lachte het geluk me toe? Er werd op de hotelkamerdeur geklopt. Een piccolo vertelde me dat een dame in de lounge van het hotel op me wachtte. Een elegante vrouw met een brede glimlach was me komen opzoeken. Ze heette Morlinoff. Volgens haar wenste een belangrijk man een onderhoud met me.

(Blanche verlaat verhoogje en gaat naar gaasdoek)

De volgende dag stond ik voor de deur van haar etablissement. Het was geen gewoon huis.

(zacht rood licht achter gaasdoek – publiek ziet stoel met Leopold en tafeltje in profiel)

Ik werd verwacht, dat voelde ik.

(gaasdoek open)

Ik werd naar een kleine salon geleid.

7de scène

(spot op tafeltje met daarop kristallen voorwerpen – Blanche gaat naast de tafel staan, glimlacht, bekijkt Leopold, draait haar hoofd verleidelijk in alle richtingen)

LEO : Bonjour. Wel, Très Belle,

(Blanche is even verbaasd bij het horen van de naam Très Belle)

weet u wie ik ben?

BLANCHE : Men heeft me gezegd dat u iemand met een hoge positie bent. *(aarzelend)*
Koning Oskar van Zweden?

LEO : Misschien wel Leopold van België.

BLANCHE : *(Blanche, verbaasd, kijkt naar de voorwerpen op tafel)* Ja, ik ben even...

LEO : Dat begrijp ik. Neem die kristallen dingen eens even vast.

(spot op Blanche haar handen die de voorwerpen vastnemen)

BLANCHE : Het zijn geen gewone ... het zijn pareltjes.

LEO : Toon me uw handen, Très Belle, (*Leopold neemt haar handen in de zijne*) ze zeggen veel. Het zijn niet de kleine, dikke handen van een courtesane.

BLANCHE : Hoe kent u me?

LEO : Ik heb u gezien in de salon van het hotel. Dankzij de hoteldirecteur hebben we elkaar nu ontmoet. Wij zullen elkaar blijven zien.

BLANCHE : (*Blanche probeert zich los te trekken*) Hoe bedoelt u?

LEO : Luister, Très Belle, u gaat nu naar het hotel. Over een paar dagen zult u met mij naar Oostenrijk vertrekken, naar Bad Gastein. U bent dan in mijn bijzijn mijn nichtje uit Italië, Gräfin von Rienzi.

BLANCHE : Maar sire, over drie weken je suis mariée.

LEO : Uitstekend! Ik zal u vroeger laten ophalen. Dan is er geen probleem.

BLANCHE : U kent me niet eens.

LEO : Daarvoor is deze kamer nu niet de geschiktste plaats. Ga naar uw hotel en droom.

BLANCHE : Sire, vous comprenez que...

LEO : Hier is geld. Ik verwacht dat u naar de beste couturiers van Parijs gaat. Ik wil u mooi zien.

(*Leopold kust haar handen – Blanche verlaat Leopold – gaasdoek dicht*)

8ste scène

BLANCHE : (*vertelt – paradeert in lichtcirkel naar rechts vooraan*) Ik was buiten mezelf. Ik mocht er niet aan denken dat een hooggeplaatste, een koning nog wel, zijn zinnen op mij had gezet. Ik voelde me op en top vrouw. Ik ben meer dan uniek. 's Avonds in het hotel ontmoette ik Antoine. Het paardenrennen was voor hem alweer tegengevallen. Toen ik over eten begon, zat het spel op de wagen. Het ene woord bracht het andere mee. Ruzie. Uiteindelijk: twee broodjes en om door te spoelen: de l'eau de lavabo. Antoine Durrieux, lieutenant! Ik zag hem graag, maar ik vertelde hem niets van wat ik had meegemaakt. We bedreven de liefde. Hij had er meer aan dan ik. De volgende dag liet ik hem opnieuw vertrekken naar zijn paardenrennen. Daar kon hij zich

verslaven. Daarna ging alles voor mij in een stroomversnelling.

(Blanche verlaat zenuwachtig rechts verhoogje, verdwijnt in de coulissen – geluid van treinen en stations)

9de scène

(Blanche, in reistenuue (hoed met veren), komt met reiskoffer op – gaat richting gaasdoek – gaasdoek open –als Blanche de ruimte achter gaasdoek betreedt, wordt de ruimte verlicht – er staat een bed – Blanche legt koffer waarop de letter R duidelijk zichtbaar is, op bed – ze opent koffer en pakt uit (wandelpak, jurken, corset...)

BLANCHE : Hoe mooi! Ik heb smaak. Nog nooit heb ik zoveel jurken gekocht, en dat allemaal dankzij... Leopold van België.

LEO : *(Leopold komt ruimte achter gaasdoek binnen)* Bonjour, Très Belle. *(Blanche schrikt even)* Eindelijk samen in Bad Gastein. U hebt mooie dingen gekocht.

BLANCHE : Dank u, sire.

LEO : U hoeft me niet sire te noemen. ... Ik noem u Très Belle. Spreek mij dan aan met Très Vieux.

BLANCHE : Très Vieux?

LEO : Oui, ça me plaît. Alles is verlopen zoals ik heb voorzien, zoals IK heb gewild. Wat vond u van de treinreis, in de speciaal voor u gereserveerde salonwagen...

BLANCHE : Het lijkt wel een sprookje. En dan nu deze suite.

LEO : Dat verdient u.

BLANCHE : *(omhelst Leopold)* Sire...

LEO : Très Vieux was de afspraak.

BLANCHE : Très Vieux, u bent ontzettend goed voor mij, maar ik moet u toch iets zeggen.

LEO : Aarzel niet. On vous écoute, Très Belle.

BLANCHE : Eigenlijk vind ik het niet kunnen dat ik Antoine Durrieux heb verlaten zonder persoonlijk afscheid van hem genomen te hebben. Ja, een brief...

LEO : Et alors?

BLANCHE : Ik heb beloofd met hem te trouwen. Eigenlijk is het mijn plicht over een paar dagen naar Antoine terug te keren.

LEO : Dat is heel juist, Très Belle. (*zeer plechtig*) Maar omwille van het staatsbelang verbieden wij het u. Dat mag duidelijk zijn.

(beiden beginnen te lachen)

BLANCHE : Ja, natuurlijk, staatsbelang, zover had ik niet gedacht.

LEO : Nu au sérieux. Wij moeten nog enkele afspraken maken, Très Belle.

BLANCHE : Ik luister.

LEO : Zo wil ik het horen. Ik wil niet dat men ons samen ziet. Wij ontbijten, dineren en souperen aan een afzonderlijke tafel. Ik met mijn officieren en u, Très Belle...

BLANCHE : Met mijn kamervrouw.

LEO : Ik ontmoet u morgen in het park. Wij sturen een koets. En ook de volgende dagen. Tot straks.

(Leopold trekt Blanche op het bed l – licht dooft in ruimte achter gaasdoek – terwijl gaasdoek dichtgaat, gaat Blanche in lichtcirkel naar rechts)

10de scène

BLANCHE : (*vertelt*) Ik hou van Antoine. Maar de vitaliteit van de koning... op...goh... op zijn... daar staat geen leeftijd op. Kan Très Vieux een vrouw berijden... non, de liefde bedrijven. Hij krijgt niet genoeg van me. Hij is teder, lief, maar ook naïef. Als we in het park samen zijn en elkaar omarmen, dan denkt hij dat niemand het gezien heeft. Très Vieux meent dat hij alles kan verhullen. Wat kan een man naïef zijn! Maar dat maakt hem ook zo onschuldig. Als hij me kust en me dicht tegen zich aantrekt, dan voel ik heus niet de sleutel van zijn hotelkamer. Maar dan weet ik hoe laat het is. En afzonderlijk terug naar het hotel. Oh, il est si charmant, zo overweldigend. Iets anders. Niemand wordt graag ziek, maar wat ik nu vertel, grenst aan het

ongelooflijke. Vaak heb ik erom gelachen, en Très Vieux – ik vind dat wel grappig - trekt dan een bedenkelijk gezicht. Als hij bij druilerig weer naar buiten gaat, - in Oostenrijk kan het regenen - hult hij zijn witte baard in een hoed. En die is vastgemaakt met touwtjes aan zijn breedgerande hoed. Niest er iemand in de dining room, dan is hij in alle staten. Hoort hij een ober of een kamermeisje kuchen, dan wordt hij meer dan nerveus. Zelfs de kranten die hij dagelijks doorneemt, laat hij door het hotelpersoneel strijken. Ik vind dat komisch, maar hij is een echte angsthaas. En dan is er iets gebeurd wat me verontrustte. Op een morgen maakte hij een einde aan ons wekenlange verblijf in Oostenrijk. Hij moest naar zijn vrouw, Marie-Henriette. Ze zou iets over onze verhouding opgevangen hebben. Je n'ai jamais vu la reine, maar al veel over haar gehoord. Een gemaakt huwelijk, en daarmee is alles gezegd. Weinig affectie. Très Vieux en zij leven naast elkaar. Hoewel hij toegeeft dat ze mooi is. Af en toe probeerde hij te voldoen aan zijn verplichtingen voor een mannelijke troonopvolger, maar het bleef bij dochters. Intiem? Voor hem was het bij de koningin meer dan een karwei. En hij raakte al lang niet meer opgewonden. Hij zag mij en meteen een bobbel in zijn koninklijke broek met biesje. *(lacht)* Wat hij in Brussel ging doen... geen idee... Nog eens proberen, zeker? Rien à faire. Ik ging terug naar Parijs, met een heel klein hartje. Maar ik was pas gerustgesteld, toen hij me liet weten dat we elkaar zouden weerzien.

(licht dooft langzaam – Blanche naar de coulissen - even Franse muziek)